

Razumije li hrvatsko vodstvo uopće BiH i stanje Hrvata

Piše: dr. SANJA BILAČ

Hravatska i Bosna i Hercegovina suočene su s nastavkom rata. Srpsko vodstvo, uglavnom sačuvano od četničkih vojvoda i njihova namjesnika Miroslava Dodika iz BiH, tj. Republike Srpske, uhićenima u Orašju i „igramu“ s najavom novih optužnica za hrvatske branitelje pokazuju kako nije završena velikosrpska agresija. Ona se danas, umjesto vojnim osvajanjem (jer su tu bili gubitnici), provodi diplomatsko-obavještajnim metodama. Cilj takve politike destabilizacija je Hrvatske i zaustavljanje BiH na putu prema EU i NATO-u. Situacija koja ide u prilog ovakvu djelovanju je i ona u Crnoj Gori koju se na sve načine želi zaustaviti na putu u EU i NATO-u. Kako u Crnoj Gori, tako i u BiH, pendrek preuzima aktualna srpska politika koja je u svome djelovanju izravno potpomognuta iz Moskve. Istodobno, bošnjačkoj politici već i utječaju novonastalih geostrateških interesa koji se preklapaju na tome području. Na žalost, ni nakon ulaska Hrvatske u EU, niti predsjednik Ivo Josipović niti premijer Zoran Milanović nisu poduzeli ništa kako bi se aktivno uključili u politiku zaštite hrvatskih nacionalnih interesa prema BiH i zaštitu Hrvata u BiH. Hrvatska nije iskoristila ni članstvo u EU kako bi pokrenula

ma priznala BiH dok je Srbija to napravila tek nakon Daytonskoga sporazuma. Treba istaknuti kako je Daytonski sporazum dobio mir u BiH, a u kojem je Hrvatska vodila aktivnu ulogu i preuzeila obvezu zaštite Hrvata u BiH. Na žalost, smrću hrvatskoga predsjednika Franje Tuđmana, umjesto nastavka aktivne politike prema BiH, tadašnji novi hrvatski predsjednik Stipe Mesić započinje s provedbom antihrvatske politike. To nastavlja i Ivo Sanader te njegova nasljednica Jadranka Kosor, koji u potpunosti ignoriraju političku situaciju, a Hrvate prepustaju na nemilost, ne samo

Smrću hrvatskoga predsjednika Franje Tuđmana prestala je aktivna politika prema BiH. Njegov nasljednik Stjepan Mesić započinje s provedbom antihrvatske politike. To su nastavili Ivo Sanader, Jadranka Kosor, Ivo Josipović i Zoran Milanović

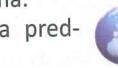
srbijanskoj i bošnjačkoj politici već i utječaju novonastalih geostrateških interesa koji se preklapaju na tome području. Na žalost, ni nakon ulaska Hrvatske u EU, niti predsjednik Ivo Josipović niti premijer Zoran Milanović nisu poduzeli ništa kako bi se aktivno uključili u politiku zaštite hrvatskih nacionalnih interesa prema BiH i zaštitu Hrvata u BiH. Hrvatska nije iskoristila ni članstvo u EU kako bi pokrenula

ulogu Bruxellesa prema BiH. Tako i politika Bruxellesa ostaje politika nečinjenja i čekanja.

Dok se današnji, službeni Zagreb čudi uhićenjima u BiH i najavama novih optužnica, a naši čelnici smišljaju jesu li o tomu nešto znali ili ne, u BiH se odvija potpuno novi odnos snaga koji provodi Srbija potpomognuta Putinom i Moskvom, a Bošnjaci potpomognuti Erdoganom i Ankarom. SAD, kao ključan strateški partner Hrvatske, što se poglavito odnosi na situaciju u BiH, ostaje neiskorišten potencijal. Hrvatska aktualna politika, umjesto Washingtonu, okreće se Londonu i neučinkovitom Bruxellesu. U takvim okolnostima teško je očekivati približavanje BiH EU i njezin ulazak u NATO, što su u konačnici trebali biti i hrvatski nacionalni interesi. Postavlja se pitanje odgovornosti hrvatskih političkih elita za današnju situaciju u BiH koja ujedno destabilizira i Hrvatsku. BiH je danas krizno pitanje jugoistočne Europe i EU. Jednako tako, BiH je i krizno pitanje Hrvatske. Stoga je nužno revidirati dosadašnje propuste hrvatske vanjske politike kako prema BiH tako i prema strateškim partnerima. Jer uhićenja u Orašju vrh su sante leda propusta i nečinjenja te antihrvatske politike.

Razumije li aktualno hrvatsko vodstvo situaciju u BiH, kako se ona reflekira na Hrvatsku danas i kakve će biti posljedice? Za sada pokazuje iznenađenje, neupućenost i izostanak rješenja. Pokazuju kako nisu razumljeli da se danas u BiH oblikuju interesi koji ugrozavaju i hrvatske nacionalne interese. Pokazuju kako nisu razumljeli nužnost aktivne i učinkovite hrvatske politike u aktualnom kontekstu; kako nisu odredili, motivirali i radili sa strateškim partnerom koji može pridonijeti pronalasku rješenja za BiH, a koja ujedno ne će biti u suprotnosti s hrvatskim nacionalnim interesima.

Na potezu su Hrvatska predsjednica i vlada.

LAGANJE, IZMIŠLJANJE I UMNAŽANJE U JASENOVCU Priprema li se novo veliko povećanje broja lažnih jasenovačkih žrtava?

Hoće li itko u Hrvatskoj konačno reagirati na protuhrvatsku djelatnost crvenih kustosa u Jasenovcu?

Pišu: NIKOLA BANIĆ i M. KOIĆ

Već je u više navrata pokazano da su mnogi zapisi o osobama u mrežnome jasenovačkom popisu lažni u smislu da se odnose na osobe koje nisu stradale u Jasenovcu. Neki od tih zapisa lažni su u smislu da su osobe stradale na nekome drugome mjestu, a ne u Jasenovcu, ili su preživjele rat, neki su lažni u smislu da su osobe izmišljene te da nisu postojale, a neki su lažni u smislu da predstavljaju umnožene zapise koji već postoje na popisu. Umnožene se može podjeliti na klonove s potpuno identičnim kopiranim podatcima i dvojnicama s dijelom promjenjenim osobnim i ostalim identifikacijskim podatcima u odnosu na izvornike. Jedan od najznačajnijih takvih primjera, o kojem je već pisano je Pavao Löw, partizanski major koji je pod promjenjenim imenom Pavle Levković bio jedan od članova Komisije za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih po-

magača. On je preživio rat, ali je ipak dva puta upisan na popis – jednom kao Pavao Löw, a drugi put kao Pavao Löw, pri čemu su svi ostali podatci jednaki. Pavao Löw, naravno, nije jedini slučaj jasenovačkoga umnažanja žrtava. Cilj je ovoga članka na konkretnim primjerima pokazati raznolikost umjetnosti umnažanja jasenovačkih žrtava. Najjednostavniji način umnažanja žrtava je da se zapisi doslovno kopiraju, tj. kloniraju u svim stawkama, uključujući i napomene. Tako se u mrežnome jasenovačkom popisu dva puta nalaze Petra Bošnjaković rođena u Ratkovcu, Marica Često rođena 1880. godine u Sreflijama, Đuro, Ljuba i Milka Goman rođeni u Petrijevcima, Milan Lendić rođen oču Petru 1939. godine u Bistrici kod Gradiške, Cvjetin Marković rođen po oču Iliju 1921. godine, Stana Milanović rođena 1908. godine u Klekovićima, Liza Nikolić rođena u Petrijevcima, Miloš Ninić rođen po oču Stojku 1876. godine u Bistrici kod Prijedor, Julka Petrović rođena 1917. godine u Vrbanji, Jovan Pilipović rođen 1881. godine u Donjem Jelovcu te već u ranijim tekstovima spominjani Rajko Stanković rođen po oču Boži 1914. godine u Hrgama. Od navedenih trinaest osoba, u napomenama se kao izvor podataka samo za Rajka Stankovića spominje komunistički popis iz 1964. godine, a ostali su uneseni i umnoženi na temelju različitih drugih izvora podataka. Kod nekih od navedenih iz poznate komunističke šlam-pavosti ili namjerno radi prikrivanja manipulacija nedostaju neki podatci pa bi netko mogao tvrditi kako se zapravo zaista radi o više osoba kojima su slučajno jednaki samo prikazani podatci, a ostali su različiti. Zato će sada biti prikazani neki primjeri u kojima se vidi kako su navodne jasenovačke žrtve prividno različite, ali zapravo iste samo umnožene. U mrežnome jasenovačkom popisu nesigurni se podatci označuju zvjezdicom i obično je njihova alternativa navedena u napomenama i na temelju tih podataka moguće je tražiti mutnija umnažanja. Primjerice, ako se gledaju parovi zapisa o osobama kod kojih su svi podatci isti osim imena oca, ali je u napomenama navedeno alternativno ime oca koje se slaže s onim drugoga zapisa u

**PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL
JASENOVAC 1941.-1945.**

Parametri pretrage:

Prezime:	ćesto	Ime:	marica			
Općina rođenja:		Mjesto rođenja:				
Godina rođenja:		Logor:				
<input type="button" value="Prikaži"/> <input type="button" value="Novi upit"/>						
Prezime:	IME:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
ČESTO	MARICA			1880 KOZARSKA DUBICA	SREFLJE SRPKINJA	
				Strada/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942	
				Logor: JASENOVAC	Stratište:	
ČESTO	MARICA			1880 KOZARSKA DUBICA	SREFLJE SRPKINJA	
				Strada/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942	
				Logor: JASENOVAC	Stratište:	

**PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL
JASENOVAC 1941.-1945.**

Parametri pretrage:

Prezime:	goman	Ime:	duro			
Općina rođenja:		Mjesto rođenja:				
Godina rođenja:		Logor:				
<input type="button" value="Prikaži"/> <input type="button" value="Novi upit"/>						
Prezime:	IME:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
GOMAN	DURO	TRIVUN	1935	GAREŠNICA	ULJANIK ROM*	
				Strada/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942	
				Logor: JASENOVAC	Stratište:	
GOMAN	DURO	NIKO	1930	SLAVONSKI BROD	SLAVONSKI BROD ROM	
				Strada/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942*	
				Logor: JASENOVAC	Stratište:	
GOMAN	DURO		1890	SLAVONSKI BROD	SLAVONSKI BROD ROM	
				Strada/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942*	
				Logor: JASENOVAC	Stratište:	
GOMAN	DURO	DURO		PETRIJEVCI	PETRIJEVCI ROM	
				Strada/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942	
				Logor: JASENOVAC	Stratište:	

paru, onda je moguće pronaći dva umnažanja zapisa s navedenim svim zapisima. Prema mrežnomy jasenovačkom popisu, **Avram Altarac** rođen je 1920. godine u Sarajevu, otac Samuel, pri čemu je to ime označeno kao nepouzdano, a u napomenama se kao druga mogućnost navodi Santo. Istodobno je uz spomenutoga Avrama Altarca na popisu naveden još jedan Avram Altarac rođen ocu Santu 1920. godine u Sarajevu – znači ovde se radi o nešto skrivenijem umnažanju. Isto vrijedi i za „dva“ Marka Nikolića rođena 1934. godine u Bošnjacima. Prvome je kao imenice oca navedeno Simo i označeno je kao

nepouzdano pri čemu je kao alternativa u napomenama navedeno ime Šime. Drugom Marku Nikoliću je kao imenice oca navedeno Šime – znači opet se radi o umnažanju. Ako se na jednak način traže parovi zapisa s jednakim podatcima osim godina rođenja, ali za koje u napomenama postoje iste vrijednosti kao i u prethodnom slučaju s imenima očeva, onda je moguće pronaći triнаest slučajeva umnažanja. Tu, opet, treba napomenuti kako se kod pretrage ograničilo samo na zapise bez nepoznatih osobnih podataka kao i prije kako bi se izbjegle dvojbe o mogućim razlikama – inače bi ovdje bilo

još više podudaranja. Prvo takvo podudaranje dva su slučaja Isaka Abinuna, od kojih je svaki rođen po oču Avramu u Sarajevu. Prvi je rođen 1890. godine, ali mu u napomenama piše da bi to moglo biti i 1900. godina, dok je drugi rođen upravo 1900. godine. Ovaj se slučaj može jednostavljivo zapisati kao **Isak Abinun** (Avram, 1900./1890., Sarajevo). Ovdje spadaju još dvojica: **Isak Abinun** (Abraham*, 1888.*/1900., Sarajevo) i vjerojatno **Isak Abinun** (Avram, 1885.*/1886., Sarajevo). U digitalnome arhivu Yad Vashema samo je jedan zapis rodbine ili neke od židovskih organizacija o Isaku Abinunu, sinu Avrama, i taj je rođen 1900. godine, po zanimanju obučar iz Sarajeva i kod njega ne piše

Dana 29. veljače 2016. godine na popis je bilo dodano 719 novih osoba, ali su istoga dana uklonjene

da je stradao u Jasenovcu, ali zato prema srpskome „Spisku žrtava rata“ ima čak šest Isaka Abinuna sinova Avramovih (1886., 1890., 1900., 1912., 1926., 1930.) za koje nema potvrde da su stvarne, a ne papirnate žrtve. Mogu se izdvajati i dvojnici **Isak Abinun** (Avram, 1926./1930., Sarajevo) za koje nema neovisnih potvrda u Yad Vashemu. Za ostale slučajevi ti zapisi izgledaju ovako: **Isak Abinun** (Aron, 1926./1930., Sarajevo), u Yad Vashemu nema potvrde tih podataka na temelju iskaza rodbine ili neke židovske organizacije pa je to možda preslik dvojnika Isaka Abinuna kod kojih je imenice oca Avram promijenjeno u Aron, **Isak Altarac** (Avram, 1891./1897., Sarajevo), **Dušan Dabić** (Miloš, 1898./1900., Komogovina), **Dragica Dekić** (Simo, 1920./1922., Vinkovci), **Samuel Kamhi** (Haim, 1915./1914., Sarajevo), **Božo Kiuk** (Dragan, 1926./1927., Gorička), **Antun Lakatoš** (Stjepan, 1918./1906., Lazića Čička), **Izidor Levi** (Haim, 1884./1895., Sarajevo), **Salomon Levi** (Isak, 1880./1882., Sarajevo), **Jozef Papo** (Avram, 1890./1891., Sarajevo), **Mikailo Zlotjutro** (Petar, 1898./1882., Gornjoseleci) i **Moise Altarac** (Jakob, 1882./1895., Sarajevo). Što se tiče **Moisa Altaraca** (Izrael, 1929./1931., Sarajevo), na temelju zapisa rodbine iz digitalnog arhiva u Yad Vashemu zna se da je stvarni

Moise Altarac rođen 1929. godine, ali rodjena ne navodi da je stradao u Jasenovcu. Nešto složeniji slučaj je **Moise Altarac** (David, 1902./1908., Sarajevo), ali u Yad Vashemu je samo jedan zapis rodbine odgovarajućeg imena oca i približne godine rođenja (1900.) pa se na temelju toga može zaključiti kako se radi o samo jednoj stvarnoj osobi i njezinu jasenovačkom dvojniku.

Bili su samo „izmišljena deca“

Primjenom istoga postupka na kategoriju mjesta rođenja moguće je pronaći ova tri umnažanja: **Jula Božićić** (Đuro, 1882., Uštica/Jasenovac), **Marija Hudurović** (Ante, 1922., Podrebar/Skopica) i **Alfons Pollak** (Vilim, 1905., Slavonski Brod/Požega). Treba odmah naglasiti kako se u svim navedenim slučajevima radi o vrlo bliskim mjestima, što dodatno pokazuje neorganiziranost cijelog popisa.

U napomenama je nekad moguće pronaći alternativne vrijednosti i za više od jednoga polja. Ako se traže podudaranja gdje se u napomenama izričito navode alternativne vrijednosti za imenice oca i godinu rođenja, mogu se pronaći ovi slučajevi umnažanja: **Lazo Opačić** (Miloš/Mile, 1939./1935., Lučani), **Mileva Radosavljević** (Mito/Mirk, 1935./1934., Vrbanja) i **Vukosava Teodosić** (Stanko/Stanoje, 1933./1928., Klakar Gorjani). Kod takvih slučajeva za godinu i mjesto rođenja moguće je pronaći sljedeća umnažanja: **Nikola Mavrović** (Josip, 1924./1926., Otočec Zaprudski/Hudi Bitez) i **Ana Vukota** (Stojan, 1933./1934., Trebež/Sisak).

Posebno zanimljiv slučaj umnažanja je ovaj: **Zlatica Petrović** (Miloš/Soka, 1937./1940., Aljmaš/Erdut). U jednome zapisu sastavljači popisa istovremeno nude alternativne vrijednosti za tri različita polja i uspjelo se dogoditi da je točno takva osoba zapravo već unesena. Ali budući da je vjerojatni cilj postizanje rasta popisa, postoji mogućnost kako se o ovome namjerno nije vodilo računa.

Spomenuta umnažanja bilo je jednostavno pronaći jer su se doslovno svela na računalnu pretragu bez korištenja nekakvih dodatnih informacija. Međutim, za nešto složenija umnažanja treba u obzir uzeti i prirodu pojedinoga potencijalnog umnažanja. Primjerice, da bi se u prethodnim primjerima umnažanja izbjegle dvojbe o stvarnosti umnažanja, nisu korišteni zapisi kod kojih bi bilo koji podatak o osobi bio nepoznat. Ali, što učini kad je nepoznavanje tih podataka glavn

problem cijelog jednog izvora podataka? To je, primjerice, slučaj s tzv. Popisnicama Anketnoga odbora za utvrđivanje istine u Vojvodini (AOISV) iz 2008. godine koje su nastale više od 60 godina nakon završetka Drugoga svjetskog rata i već su argumentirano diskreditirane u nekoliko prethodnih članaka. Ne samo da imaju pomozni naziv memorandumskoga projekta čiji sadržaj ima vrlo malo veze s istinom, nego sudeći prema teritorijalnome rasporedu navedenih podataka, ne prestaju niti sa srpskim svojatanjima dijelova Hrvatske. U ovome slučaju itekako ima smisla razmatrati i zapise s nepotpunim podatcima. Budući da je ova tema dovoljno velika za zasebni članak, ovdje će se navesti samo najjednostavniji primjeri u koje bi spadala sljedeća četiri umnažanja: **Elza Klopfer** (Aleksandar/-, 1892./-, Vrbas/-), **Milan Mihajlović** (Sreto/-, 1910./1916., Tovarnik/-), **Blagoje Radosavljević** (-/Rajko, 1900./1905., -/Batrovci) i **Jela Radosavljević** (Mija/-, 1923./1907., Štitar/-). U svim četirima slučajevima radi se osobama koje su rođene na području pokrivenome popisnicama, čime se dodatno daje vjerodostojnost pretpostavci i umnažanju. Dodatno, za svaku od navedenih osoba je kod jednoga od

I nakon poznatoga skandala s 14.000 klonova u mrežnomy jasenovačkom popisu, ostalo još klonova i mnogo više dvojnika

dvostrukih zapisa kao izvor podataka naveden samo AOISV, a kod Milana Mihajlovića i Blagoja Radosavljevića spominje ga se u svakome od njihovih dvostrukih zapisa. Gledanjem u napomene, rješava se i prividni problem nepodudaranja godina rođenja. Osim ovih primjera gdje neke vrijednosti nedostaju ili ih se može pronaći u napomenama, daljnji mogući korak u traženju umnažanja gledanje je osobnih imena.

U pronalaženju umnažanja broja jasenovačkih žrtava na temelju promjene osobnoga imena brojem klonova i dvojnika ističe se, primjerice, uradak Dragoja Lukića - **Bili su samo deca, Jasenovac - grobnica 19.432 devojčice i dečaka** znanstvene vrijednosti

kakva se i može očekivati od memorandumskih pamfleta. Da se ne radi o izuzetku, već o mreži povezanih uradaka, može se naslutiti iz činjenice da se isti podaci iz Lukicjeva pamfleta nalaze i u spomenutim popisnicama (AOISV). Primjeri su Anica/Danica Mitrović (1928., Novi Jankovci), a ista Anica, ali sad kao Anka/Jovanka/Stojanka Mitrović (1928., Novi Jankovci). Kao što je prikazano u prethodnom primjeru, po principu beskrajnih mogućnosti matematičkoga kreiranja krivulja snježnih pahuljica ili umnažanja podataka kao kod računalnih virusa, beskrajne su i mogućnosti kreiranja imena jasenovačkih žrtava. Povremeno se promijeni neki parametar pa se tako u nastavku prethodnoga primjera u jasenovačkom popisu nalaze i Anica/Danica Stojković (1928., Novi Jankovci). Iz prezimena Stojković može se prijeći u slično prezime Stojaković pa se tako, kao što je i očekivano, u jasenovačkom popisu nalaze i Ana, dvije Anke i Andu Stojković. Tih primjera ima za nekoliko debelih knjiga, a ovdje će se navesti samo neki tipični primjeri kao Duša/Dušan Mitrović (1934., Novi Jankovci). Primjera dvojnika i klonova iz Novih Jankovaca ima još: Milica/Mileva//Miloš Mitrović (1928.), Milica/Milanka/Milan/Milan Mitrović (1930.), Milka/Miloš Mitrović (1938.), Ljuba/Ljubica Mitrović (1931.), Stevo/Stevan Mitrović (1930.), Stevo/Stevan Mitrović (1939.), Jovo/Jovanka Mitrović (1928.), Zlatica/Zlatka Mitrović (1932.), Duško/Dušan Radosavljević (1928.), Savo/Savka Radosavljević (1931.), Milan/Milena/Miloš/Milivoj Radosavljević (1928.), Milica/Miloš Nikolić (1934.). Uočljive su promjene znamenaka u godinama iz primjerice 30 u 38 i 39, a niti administrativne promjene spola žrtava nisu neuobičajene.

Laži o 20 tisuća pobijene djece

Evo još nekih primjera dvojnika iz mrežnoga jasenovačkog popisa su: Stojan/Stojan Nikolić (1940., Županja), Ana/Mlađana Nikolić (1931., Soljani), Emka/Memka Kahrić (1910., Mokrice), Mitar/Dmitar Đurić (1929., Hrvatska Dubica), Kosa/Vukosava (1933., Draksenić), Iva/Ivan Petrović (1930., Srijemska Rača), Draža/Dražan Dajić (1929., Lučani), Stojan/Stojanka Milošević (1940., Ruma), Ranka/Branka Baić (1940., Glina), Anka/Jovanka Vukas (1941. Donji Cerovljani), Ana/Jana Šajinović (1928., Ponorac Perjasički), Kadir/Kadira Halilović (1936., Mokrice), Juda/Juda-Leon Papo (1921., Sarajevo), Mile/Mile-

ta Radosavljević (1939., Vrbanja), Anka/Dušanka Stojnić (1935., Vrbaška), Milja/Smilja Miroić (1935., Orahova), Leo/Leon Kabiljo (1930., Ilok), Ana/Stana Krnjajić (1935., Drakšić), Draga/Dragan Kovačić (1935., Šeovica), Branka/Branko Koverbašić (1935., Petrinja, u oba slučaja piše nestali), Mile/Milivoj Sremac (1941., Svinica Krstinska), Petar/Petra Stojnić (1940., Jablanica), Mićo/Mićun Jovanović (1938., Privlaka), Mika/Miko Poropatić (1934., Velika Solina), Dragica/Dragutin Đurđević (1938., Đurđić), Stanko/Stanoja Adžić (1936., Turjak), Miladin/Milovan Guskic (1941., Trebovljani), Slavko/Slavka Puhalo (1937., Klepcici), Miljeva/Milica Maksimović (1939., Liješan), Marta/Martin Spitzler (1929., Ilok), Dušan/Dušica Nikolić (1939., Privlaka), Radovan/Radosava Džakula (1935., Gunjevci), Milan/Mileva Radosavljević (1933., Vrbanja), Milinko/Milka Vračar (1940., Bosanska Gradiška), Marta/Martin Spitzler (1929., Ilok, nema ih u Yad Vashemu), Draga/Dragan Kovačić (1935., Šeovica), Milan/Milka Lakobrija (1931., Maglajci), Milan/Milka Jekić (1932., Sreflje), Milan/Milena Rado-

Jovanka Panić (1930., Vinska), Mile/Milja Babić (1933., Drenovac Banski), Stevo/Stevan Nikolić (1932., Bobota), Simo/Šimo Tomašević (1931., Vrpolje), Ruža/Ružica Radosavljević (1928., Babina Greda), Slavko/Slavuj Jovanović (1938., Privlaka), Marko/Marta Krneta (1938., Sreflje), Milan/Milena Trifunčević (1935., Morović), Dragoljub/Dragomir Zlojutro (1939., Gornjselci), Milena/Mileva Knežević (1939., Johova), Rade/Radosava Radić (1933., Sovjak), Stana/Stanko Nikolić (1928., Županja). Većina ovih dvojnika su djeca iz Srijema i među njima je veliki broj Roma pa je razvidno kako se je umjet-

PREGLED I PRETRAGA POIMENICNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941.-1945.

PAVAO LÖW

Ime oca: ALFRED
Godina rođenja: 1910
Mjesto rođenja: ZAGREB
Općina rođenja: ZAGREB
Narodnost: ŽIDOV
Način smrti: UBIJEN
Stradao / la: OD USTAŠA
Godina smrti: U LOGORU
Mjesto stradanja: JASENOVAC
Logor:
Stratište:
Napomena: MS-ŽID=96;

PREGLED I PRETRAGA POIMENICNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941.-1945.

PAVAO LÄW

Ime oca: ALFRED
Godina rođenja: 1910
Mjesto rođenja: ZAGREB
Općina rođenja: ZAGREB
Narodnost: ŽIDOV
Način smrti: UBIJEN
Stradao / la: OD USTAŠA
Godina smrti: 1942
Mjesto stradanja: U LOGORU
Logor:
Stratište:
Napomena: SZSJ64'L%W;

Neki od jasenovačkih zapisa lažni su, odnosno osobe stradale na nekome drugom mjestu, a ne u Jasenovcu, ili su preživjele rat, neki su lažni u smislu da su osobe izmišljene te da nisu postojale, a neki su lažni u smislu da predstavljaju umnožene zapise koji već postoje na popisu

savljević (1928., Batrovci), Milka/Milutin Subotić (1934., Gornji Podgradci), Milica/Milka Radičanin (1932., Selakova Poljana), Stevica/Stevka Nikolić (1938., Babina Greda), Neda/Nedeljko Pajić (1938., Bestrma), Milena/Milica Ilić (1931., Klekovići), Mara/Marija Dragojević (1934., Donji Hrastovac), Zlata/Zlato Nikolić (1930., Bobota), Branka/Branko Nikolić (1939., Tovarnik), Milanka/Milenko Petrović (1940., Bosut), Nevenka/Nevenko Nikolić (1932., Tovarnik), Dragan/Dragica Bajić (1942., Četvrtkovac), Milan/Milica Samardžija (1939., Mlaka), Rade/Radosava Švraka (1935., Bistrica), Zlata/Zlajo Balinović (1935., Adaševci), Milena/Milka Nikolić (1933., Bobota), Mara/Marija Stevanović (1935., Suhopolje), Stana/Stanko Trubarac (1938., Međuvode), Jovo/

(1921., Čabdin), Jakob/Jakov Altarac (1923., Zagreb) i Stana/Stanko Šiljak (1921., Slabi-nja).

U primjerima su navedena djeca navodne žrtve iz jasenovačkoga logora prema podatcima pretežno iz Lukićeva uratka i srpskih popisnika istine (AOISV) pa je razvidno kako se stvarao mit o 20.000 poubijane djece u Jasenovcu. Osim navedena dva glavna memorandumska izvora podataka o navodno ubijenoj djeci, ima još takvih podataka iz drugih izvora, primjerice Ljuba/Ljuban Dakić (1938., Kusonje) koji se spominju u knjizi o Kusonjama, zloglasnom četničkom uporištu znanome iz Domovinskog rata. U nekim slučajevima, svjesno ili nesvesno, u umjetnom povećanju broja žrtava sudjelovali su i neki koje ne možemo izravno povezati s memorandumskim protuhrvatskim propagandnim projektima, ali isti princip umnažanja podataka nalazimo i kod Ane/Stane Drpić (Stojčinovac) – autoru ovoga podatka se možda omaklo jer je inače uglavnom pisao o vinima, ali takvi primjeri česti su i kod Narcise Lengel Krizman koja je pisala o stradanju Roma, primjerice Ranko/Branko Stevanović (Velika Babina Gora), ali ima toga još. Treba naglasiti kako su u ovim primjerima imena očeva ondje gdje su navedena ista pa se radi ili o do sada nepoznatome i neotkrivenome

mengeleovskom eksperimentu s jednojajčanim blizancima ili o komunističkoj i velikosrpskoj propagandnoj laži. Ako je netko lagao 10, 100 ili kao što je dosad već uvjerljivo pokazano i barem preko 1.000 puta, zašto ne bi, ako ima prilike, lagao 20.000 puta?

Dvojnici i klonovi nisu ograničeni samo na djecu iako su toj skupini izrazito zastupljeni, ima ih i kod navodnih punoljetnih žrtava. Punoljetni dvojnici i klonovi koncentrirani su u Srijemu i Slavoniji te jedan dio u sjeverozapadnoj Bosni uz rijeku Savu. Kao i u slučaju djece, i kod punoljetnih klonova i dvojnika najbrojniji su Romi. Primjerice, već spomenuta Julka/Julka Petrović (1917., Vrbanja) složeniji je slučaj jer se u jasenovačkom popisu nalazi i Julka Petrović (1916., Vrbanja), zatim Julka Petrović (1912., Vrbanja), ali i još dvije Jule Petrović iz Cerne i Iriga obje rođene 1928. godine te još dvije Jule Petrović iz Srijeme rođene 20.-ih. Od ostalih Petrovića klonova/dvojnika iz Vrbanje u jasenovačkom popisu nalaze se Mila/Mila Petrović (1882.) i Ljuba/Ljuboje Petrović (1882.). Još neki klonovi i dvojnici su Bara/Bara Đurđević (1898., Selci Đakovački), Jovanka Dekić/Đekić (1919., Vinjkovci), Milan/Milka Nikolić (1903., Tenja), Mila/Milenko Milosavljević (1907., Veliko Nabrdje), Erna/Ernestina Schwarz (1895., Slavonski Brod), Ivan/Ivan Kružić (1904., Brestaća), Mara/Mara Vukotić (1905., Popovac Subocki, u oba slučaja piše da je nestala), Jozo/Jozo Nikolić (1917., Beničanci), Mile/Milan Stevanović (1910., Orešac), Milka/Miloš Nikolić (1910., Ivankovo), Stana/Stana Vukomanović (1900., Dereza), Seća/Seća Tomašević (1892., Vrpolje), Mileva/Miloš Šajn (1899., Donji Miholjac), Pero/Persa Bogdan (1897., Starin), Mile/Milo Hudurović (1900., Prapuće), Jelica/Jelica Singer (Krapina, nema u Yad Vashemu, slična iz Vršca u Banatu ubijena u beogradskom Sajmištu). Neki klonovi i dvojnici s jasenovačkom popisu iz Bosne i Hercegovine su sljedeći: Albert/Albert Papo (1898., Sarajevo), Salamon/Salamon Papo (1918., Sarajevo), Milan/Milena Kovačević (1914., Poloj), Mara/Marijan Lukić (1890., Demirovac), Stana/Stana Milanović (1908., Klekovići), Jovan/Jovan Pilipović (1881., Donji Jelovac), Miloš/Miloš Ninić (1876., Bistrica), Vasilija/Vasilije Đurić (1910., Dubnica). Mnogo je slučajeva kao primjerice onaj u jasenovačkom popisu dva puta navedene Vide Fan, ali, tipično za srpske popisnice, osim da je iz Srijemske Mitrovice i naravno da je prema „komšijama“ strada-

la 1942. godine u Jasenovcu nema drugih identifikacijskih podataka. Nije jasno kojim kriterijima se vode jasenovački kustosi u odabiru ovakvih podataka, ako uopće postoji ikakav odabir i provjera podataka ili se samo s entuzijazmom upisuju bilo kakvi pristigli podatci.

I dandanás bezbroj je klonove u popisu

Treba napomenuti kako je i nakon poznatoga skandala s 14.000 klonova u mrežnom jasenovačkom popisu ostalo još klonova i mnogo više dvojnika s malo promjenjivim identifikacijskim podacima, a sve da bi se popis na umjetan način povećavao za desetke tisuća žrtava. Možda čitatelje treba podsjetiti i na vremenski gledano nešto bliže JUSP-ove pokušaje uvećavanja popisa. Primjerice, 29. veljače 2016. godine na popis je bilo dodano 719 novih osoba, koje su doduše istoga dana uklonjene. Da se nešto kuhalo, moglo se vidjeti i 6. travnja 2016. godine jer su privremeno bili uklonjene sve osobe s popisa, popis je prerađen i osobe su vraćene. Podaci o uklanjanju svih osoba s popisa mogu se vidjeti na mrežnim uslugama koje služe arhiviranju mrežnih stranica u zadano-vremenu. Konkretno, kako je izgledao prazni mrežni jasenovački popis spomenutog datuma u jedno vrijeme dana moguće je vidjeti na adresi <http://web.archive.org/web/20160406111741/http://jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=7618>. Također je moguće vidjeti kako je nešto kasnije i vraćen, ali

jamu na Žumberku u koju su Brozovi parti-zani, tzv. antifašisti, bacali hrvatske ranjene u istome stilu egzekucije kao i njihovi sljednici na Ovčari u Domovinskom ratu, a posebno je zanimljivo kako sad postoji i opcija da je osoba preživjela rat. Time se vjerojatno pokušava anulirati činjenica da su objavljena imena navodnih žrtava koje su preživjele rat, a neizravno se priznaje kako se na popis stavljaju neprovjereni i lažni podaci, sve u svrhu umjetnoga povećanja broja žrtava. Znači ništa novo – i oni koji su bili u logoru žrtve su logora i po toj logici i oni bi trebali služiti povećanju broja žrtava. Takvim se razmišljanjem slobodno može reći da su milijuni ljudi bili žrtve Jugoslavije jer su bili zatočeni u tom komunističkom megakonklogoru. Inače, takvo stanje u sučelju mrežnoga jasenovačkog popisa postoji još barem od rujna, o čemu vjerno svjedoče mrežne usluge sa arhiviranjem. Gotovo sve što se pojavi na internetu biva ovako ili onako zabilježeno.

Laganje, izmišljanje i umnažanje – to su samo neka od sredstava umjetnoga povećanja jasenovačkoga popisa i čija je primjena počela još u komunističkim vremenima, ali na žalost traje još i danas, iako je u Hrvatskoj navodno prestala komunistička diktatura laži. Međutim, kad se vidi koliko je zanemariv interes odgovarajućih državnih službi u odnosu na istovjetne aktualne događaje te ako se pretpostavi kako je slično i u ostalim državnim službama, lako se može shvatiti kako je nešto kasnije i vraćen, ali

Dirljivo je kad crveni jasenovački kustosi dva puta upisuju istu osobu nastalu u memorandumskim radionicama prividne stvarnosti – to više nije sluganski mentalitet srpskoga potrčka, već se radi o strasti

uz izmjenu nekih podataka – između ostalog i onih o rođacima S. Goldsteina, nakon što je u Hrvatskome tjedniku objavljeno kako nisu točni njegovi navodi o stradanju dijela njegove obitelji u Jasenovcu.

Što se tiče preijvare s popisom, izgleda da je možda u pripremi novo povećanje popisa. Naime, ako se na sučelju odabere padajući izbornik za odabir logora, uz Jasenovac i Staru Gradišku javljaju se i opcije za logor Đakovo, zatim za Jazovku,

lažljivci i dalje bez većih problema plasiraju svoje umjetne tvrdnje i proglašavaju sve koji im se protive (filo)ustašama. No ni preostali sljedbenici i simpatizeri Brozova totalitarnoga komunističkog režima niti kadrovi iz toga vremena zaostali u sustavu neovisne demokratske Hrvatske, ne mogu zaustaviti istinu. Ipak, ono što mogu učiniti upornim laganjem jest čvrsto si osigurati budući naslov očiglednih falsifikatora nakon što istina dođe na vidjelo.